

til et Kompromis, at man f. Eks. skulde prutte saaledes med Krigsministeren, at han endte med at faa Halvdelen af det, han forlangte. Jeg er stemt mod, at der overhovedet gives noget som helst af det, der her er forlangt, som jeg betragter som en Fortsættelse af Kjøbenhavns Besættning. Naar jeg ikke desmindre ønsker, at Sagen skal komme i Udvalg, saa er det — hvad der for Resten er udtalt eller antydet af flere Talere — fordi jeg tror, at der ud af et saadant Udvalg kunde komme en Antyhding eller en Udtalelse om Oppositionens Standpunkt i dette Spørgsmaal i det hele taget. Jeg antager, at det vilde være nyttigt baade over for Krigsmagten, hvorved jeg forstaar ikke alene Hæren men ogsaa Flaaden, men ogsaa lige over for Nationen i sin Helhed, om man var paa det rene med, i hvilken Retning Oppositionen, hvis det var den, der skulde gøre det, vilde gaa. Jeg skal i saa Henseende gøre opmærksom paa, at jeg i Gaar talte om, at man muligvis kunde komme til en Overenskomst ved at lade Søforterne gaa over til Marinen. Det er imidlertid ikke min Mening, at dette skulde forstaas saaledes, at jeg siger, at vi under de nuværende Forhold skulde give Marinen et Søartillerikorps, for at der saa kunde frigives et Vandartillerikorps, som kunde anvendes paa anden Maade. Det er meget snarere en Antyhding af, i hvilken Retning jeg mente, at man overhovedet kunde løse denne Konflikt, eller at Oppositionen vilde løse den. Jeg anbefaler altsaa, at Forslaget bliver sendt til et Udvalg, for at man derigenem kan komme til en Antyhding af, hvad det er, Oppositionen ønsker i dette Spørgsmaal. — Jeg skal derefter henvende et Par Ord til nogle af de ærede Medlemmer, der have rettet Angreb paa mig i Anledning af, hvad jeg har sagt. Dette gjorde først det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds (M. Madsen). Han var op som en Løve mod mig, og jeg er da bange for, at jeg maa være gaaet hans Vresfølelse temmelig nær, at jeg endogsaa har berørt ham personlig paa en for hans Vre krænkende Maade. Han sagde, at jeg havde sagt, at Befalingsmændene havde faaet Befaling til at rejse rundt og tale, at de havde modtaget Befaling til at holde Foredrag; det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Colbing) sagde, at de havde faaet Ordre dertil, og Krigsministeren sagde, at han ikke havde kommanderet dem dertil. Alt dette har jeg imidlertid ikke sagt; jeg har sagt, at Ministeriet har blæst den Kjøbenhavnske Landbesættning op til at være en Livsfag, en Sandefag, og at Ministeriet har sendt

sine undergivne Landet over for at holde Foredrag. Jeg har altsaa ikke sagt, at de vare kommanderede dertil eller havde faaet Ordre dertil, og naar man derfor vil anføre saadanne Ord, som den ærede Krigsminister og det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds brugte, at det er Usandhed, — det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Colbing) brugte ogsaa Ordet Usandhed om, hvad jeg havde sagt, og sagde desuden, at han brugte dette mildere Ord for ikke at bruge et, der var meget stærkere, men som han af Agtelse for det høje Ting vilde unblade at bruge, hvad det skulde være for et, kan jeg ikke se — naar man, siger jeg, bruger saa kræsse Ord, maatte det være rimeligt, at det, man angriber, virkelig er sagt, men jeg har i Virkeligheden kun sagt det, jeg nu gengæber ved at læse det op af Folketingets Forhandlinger. Jeg skal ogsaa staa ved, hvad jeg har sagt, men jeg har ikke sagt: givet Ordre dertil. Jeg er imidlertid overbevist om, at ethvert Medlem af denne Forsamling og ogsaa alle uden for Salen, som have fulgt med denne Sag, ville give mig Ret i, at de Officerer, som have rejst omkring og holdt disse Foredrag, have ikke alene været sikre paa, at det ikke var mod Ministeriets Ønske, men de have ogsaa været overbeviste om, at det var velset. Lige saa vel har man da ogsaa været paa det rene med, at naar Officerer ikke have udtalt sig i modsat Retning — og der er mange Officerer baade i Hæren og Flaaden, der ikke have delt Ministerens Anskuelse — saa er det, fordi de vidste, at det kunde de ikke gøre, fordi det ikke var vel set, ja i den Grad ikke vel set, at det overhovedet var uføreneligt med deres Stilling at gøre det. Jeg skal her udtale, hvad jeg ogsaa har udtalt ved Lejligheder uden for Tinget, at jeg finder dette ganske rigtigt af dem. Hvis jeg var tjenestegørende Officer, eller blot paa en eller anden Maade stod i Afhængighedsforhold til Krigsministeriet, vilde jeg ikke udtale mig imod de ministerielle Forslag, fordi det vilde forekomme mig at stride mod den militære Disciplin. Saaledes forholder det sig. Naar altsaa det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds (M. Madsen) antydede, at jeg skulde sige, hvem

Rettelse.